

ΠΑΡΩΡΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
Α. ΙΛΙΩΝ
Αριθμός Αδείας

ΚΩΔΙΚΟΣ: 7034

ΕΤΟΣ 7ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 75
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2012
28ης Οκτωβρίου 6,
157 72 Ζωγράφου
Τιμή φύλλου: 2 ευρώ

Νέο Αστρο

Η εφημερίδα των «ασυμβίβαστων»!

www.astronafpaktos-news.blogspot.com

Ανεξάρτητη Πολιτικο-πολιτιστική Εφημερίδα για Αιτωλοακαρνανία και Φωκίδα με Κέντρο τη Ναύπακτο

Το άρθρο του Εκδότη

Ο... «μπαμπούλας»

Πριν δύο χρόνια, αμέσως μετά τις Εθνικές εκλογές και την ανάληψη της χώρας από τη νέα τότε κυβέρνηση, μεταξύ των πολλών άλλων ακούστηκε και κάτι που άρεσε ιδιαίτερα στον πολύ κόσμο. Ακουστήκη δια στόματος Ηγητόρων πως: «Στο εξής θα υπάρχει διαφάνεια στη διακυβέρνηση της χώρας και τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος.. Η Κυβέρνηση θα φροντίσει να μαθαίνει ο Έλληνας φορολογούμενος τις ενέργειες των δημοσίων υπηρεσιών και που πάνε τα λεφτά του...»! Και το φρόντισε! Δημιούργησε ειδικό site στο διαδίκτυο με την ονομασία «Διαύγεια», στο οποίο είναι υποχρεωμένες οι υπηρεσίες να αναρτούν τις Αποφάσεις τους, τις ενέργειές τους, την διάθεση των χρημάτων που διαχειρίζονται κ.λ.π. ώστε να μπορεί ο κάθε πολίτης να ενημερώνεται εύκολα και γρήγορα για ότι τον ενδιαφέρει!

Μέχρι εδώ, όλα καλά και άγια και μπράβο στην Κυβέρνηση που το σκέφτηκε, το σχεδίασε και το υλοποίησε!

Βέβαια, υπάρχουν και κάποιες ατέλειες στο όλο σύστημα αλλά, πιστεύω πως στην πορεία και θα διορθωθούν και θα συμπληρωθούν. Το παν ήταν να γίνει η αρχή και αυτό μετράει!...

Το «Διαύγεια», λοιπόν, λειτουργήσε σύμφωνα με τις εξαγγελίες κι έγινε ένας τρόπος ενημέρωσης, όπως προείπαμε αλλά και «ελέγχου» της εξουσίας από κάθε ενδιαφερόμενο και πολύ περισσότερο από τα ΜΜΕ τα οποία, με την ηλεκτρονική μορφή που έχουν σήμερα, διερευνούν όλες τις πηγές ενημέρωσης, εντοπίζουν «περιέργες»(;) περιπτώσεις και κάνοντας συνειρμούς «σκέψων, τις παρουσιάζουν άμεσα στους αναγνώστες τους είτε αυτοί είναι αδιάφοροι, είτε έχουν «έννομο συμφέρον» από το γεγονός είτε, τέλος πάντων, γνωρίζουν κάτι παραπάνω ώστε να συμπληρωθεί το πάζλ της ειδήσης, έστω και αν στο τέλος αυτές απορριφθούν, οπότε και πάλι συμφέρει τους εμπλεκόμενους!!

Το τελευταίο, ωστόσο, μη νομίζετε ότι άρεσε και σε όλους! Ειδικά σε όσους είχαν συνηθίσει να «ενεργούν» διαφορετικά και οι οποίοι, βλέποντας τώρα ότι όλα, σκέψεις, ενέργειες και προθέσεις, βγαίνουν στην επιφάνεια, έχασαν την ψυχραιμία τους, ψάχνοντας τρόπους φήμωσης των «κριτών» τους!

Ένας από τους τρόπους που ακολουθούν κατά συρροή, οι «ελεγχόμενοι», είναι η δικονομική διαδικασία με πιο εύκολη την αποστολή «εξωδίκων». Μάλιστα σε όλες τις περιπτώσεις, πέραν των απειλών για χρηματικές αποζημιώσεις και ποινικές διώξεις, βασική απαίτηση των «ελεγχόμενων» είναι «Να μην ασχοληθεί ξανά στο μέλλον ο ελέγχων, πολίτης ή ΜΜΕ, μαζί τους»! Αυτό είναι βασικά, γ' αυτούς, το ποθούμενο!... Γιατί, σου λένε: «Στο Διαύγεια, πόσοι θα το δούνε»;! Τελικά, το σύστημα «Διαύγεια» εξυπηρετεί πλήρως το σκοπό για τον οποίο λειτουργήσε;.. Όλοι όσοι το χρησιμοποιούν κι εγώ μαζί, πιστεύουμε πως Ναι!.. Όσο και αν μερικοί, πολλοί ή λίγοι δεν έχει σημασία, θέλουν να το απαξιώσουν ή να το περιθωριοποιήσουν ή ακόμα και να το υποβαθμίσουν ως αξία, προβάλλοντας την ελληνική Δικαιοσύνη ως... «μπαμπούλα»!

Ο Δήμος Ναυπακτίας «απαξίωσε» τον τοπικό Αγροτικό Σύλλογο

Έντονη Διαμαρτυρία του Δ.Σ.

ΜΠΟΥΛΕΣ

Μελέτες & έργα

Φέρνουν γκρίνιες

Σελ. 7

Είδαμε... «άσπρες μέρες»!

Οι έντονες χιονοπτώσεις και βροχοπτώσεις δημιούργησαν πολλά προβλήματα στα ορεινά και μεγάλες ζημιές στα πεδινά... Πολύ χαμηλές θερμοκρασίες!

Η Βουλή Νομοθετεί: ΟΧΙ - ΝΑΙ - ΠΑΡΩΝ

Με την Έννη Παπανικολάου

Πεδιάδα Μόρνου

Μετά τον Αναδασμό... Αναμογεννήτριες!

Το κούρεμα στο Αγρίνιο του 1960 και η Τρόικα

Γράφει ο **Ευάγγελος Γ. Σπύρου** Εκδότης Δημοσιογράφος

Είναι καιρός που μπήκε στο λεξιλόγιο του Έλληνα η λέξη κούρεμα, αλλά με διαφορετικό νόημα. Μας ήρθε ξαφνικά και στα μουλωχτά σαν haircut και σιγά-σιγά σαν κούρεμα στα ομόλογα και μετά μπήκε «ολούθε». Στις τράπεζες, στα εισοδήματα, στις συντάξεις, στους μισθούς, στα επιδόματα, στα φάρμακα, στα νοσήλια, στα ταμεία...

Καμία σχέση με το κούρεμα που ήξερα όταν μικρός αρχές του 1960, τέλος 1950, πρωτοδούλεψα σ' ένα κουρείο στο Αγρίνιο, στον Γάκια Καλύβα στην οδό Στάικου, δίπλα στο καφενείο Αφών Λέρη, απέναντι απ' το κρεοπωλείο Ντούλα. Γωνία είχαν περίπτερο τ' αδελφια Βούλγαρη, πιο κάτω η ταβέρνα του «Γρατσούνα» με την πιο νόστιμη γαρδούμπα, πιο κάτω ο Κεφάλας με τα τσίγκινα, ο Μιχαλόπουλος με τα παπούτσια, δίπλα ο Φρουντζος και ο Μπίκας με παπούτσια, ο Μακρυπούλιας σιδηρικά, πιο πάνω ο Αντωνάκος ο ράφτης, ο Λιακατάς με τα αγροτικά,

ο Ασημακόπουλος ο Τσιρώνης, ο Βρεττός με το φούρνο και το Σιδηροπώλειο Γερασιμίδη που δούλευε ο γείτονας Χατζάρας. Στο στενό ένα ραφείο Πανουργιάς με πήγε η μάνα κι έφτιαξα ένα παλτό καινούριο για μένα αλλά το «μέσα έξω» έφτιαξε ο ράφτης από αυτά που μοίραζε η Πρόνοια.

Το κουρείο είχε ένα τιμοκατάλογο. Ξύρισμα δρχ... Κούρεμα δρχ... Διόρθωση αυχένος Δρχ... Διόρθωση αυχένος και ξύρισμα Δρχ... Κούρεμα-ξύρισμα Δρχ... Παιδιά κούρεμα με μηχανή Δρχ... Κούρεμα με φούντα... Ξύρισμα με πούδρα, κρέμα, κολώνια Δρχ...

Όταν τελείωνε το αφεντικό εγώ ξεσκόνιζα τις τρίχες στην πλάτη, μπροστά στο παντελόνι. Ξεσκόνιζα και στο ξύρισμα για πουρμπουάρ. Μού δίνανε κυρίως ένα πενηνταράκι και λίγοι μια δραχμή. Ήμουν μικρός, τελείωνα το Δημοτικό και έμπαινα Γυμνάσιο. Όταν δεν είχε δουλειά διάβαζα στον καναπέ. Το αφεντικό διάβαζε «ΑΥΓΗ». Έπλενα τα ξυράφια, σκούπιζα, έφτιαχνα αφρό ξυρίσματος με ζεστό νερό, έτριβα πράσινο σαπούνι, ασβέστωνα το πεζοδρόμιο, έκανα θηλήματα. Μάζευα τα ψιλά σ' ένα κουμπαρά και όταν άνοιγε το σχολείο και Γυμνάσιο έπαιρνα βιβλία,

τετράδια και «μεταχειρισμένα» από παλαιούς που τα πούλαγαν... Έμαθα να κουρεύω μικρά με μηχανή και έγινα περιζήτητος. Πήγα με μεταγραφή στον Νίκο Βαρεμένο όπου έπαιρνα δέκα δραχμές και τυχερά την εβδομάδα. Δούλεψα λίγο και σ' ένα Χριστόφορο Κανελλάκη πιο κάτω από την ΓΕΧΑ Αγρινίου. Η προστιθέμενη αξία μου ήταν η καθαριότητα, η εντιμότητα, η εξυπηρέτηση των πελατών, η καλοκαρδία... Όταν περναγε η καταβροχτήρα το καλοκαίρι και λέρωνε την πρόσοψη, τα ασβέστωνα να είναι καθαρή η είσοδος. Η διαφορά εκείνου του κουρέματος όπως το έζησα και το θυμάμαι νοσταλγικά με το σημερινό που ζω ήταν ότι τότε ερχότανε οι άνθρωποι μόνοι τους να κουρευτούν, να ομορφύνουν, να είναι ωραίοι στις γιορτές και Κυριακές που πήγαιναν σε γιορτάσια, στις εκκλησίες, στους γάμους, ενώ σήμερα το κούρεμα πονάει «ξεκολλάει» τα μαλλιά, είναι απρόσεκτο, ασχημίζει τα πρόσωπα και τα κάνει «γκρινιασμένα», μελαγχολικά, πονεμένα.

Αποκλείεται να νοσταλγήσει κάποιος ετούτα τα κουρέματα. «Μας τάραξαν» που να τους τάραξει ο Χάρος που 'λεγε μια γεγιόνισσα.